

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/24-02390
Otsuse kuupäev	19.06.2024
Komisjoni koosseis	Mihkel Kivisalu
Tarbija	
Kaupleja	OÜ Kohvisemu (12391448)
Tarbija nõue	598.98 euro tagastamine

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja peab tagastama tarbijale 598.98 eurot.

2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

09.11.2022 tellis Tarbija Kaupleja e-kauplusest kohvimasina Sage ja tasus selle eest 598.98 eurot.

17.11.2022 sai Tarbija kauba kätte.

12.01.2023 pöördub Tarbija Kaupleja poole pretensiooniga: seadme vahustaja tilgub.

16.01.2023 Tarbija teavitab Kauplejale, et seadmel vilgub tekst "hot water" ja masin ei tööta.

17.01.2023 saatis Tarbija kohvimasina Kauplejale

10.03.2023 Kaupleja tagastab parandatud kauba - seade on töökorras.

27.10.2023 pöördub Tarbija Kaupleja poole pretensiooniga: seadme jahvataja ei tööta.

Tarbija teavitas ka, et talle sobiks ka toote asendamine või raha tagastamine, kui toode ei saa korda hiljemalt 27.11.2023.

01.11.2023 tagastas Tarbija kauba Kauplejale

27.11.2023 avaldas Tarbija soovi lepingust taganeda.

Kaupleja vastas, et müügilepingust taganeda ei saa, kuna 14 päeva on möödas ja palus teada anda, kui Tarbija soovib parandustöö ajaks asendusmasinat.

28.11.2023 selgitas Tarbija kauplejale, et soovib müügilepingust taganeda, kuna kauba

parandamiseks kulub ebamõistlikult kaua aega.

Täiendavalt andis Tarbija Kauplejale aega kauba parandamiseks ja tagastamiseks hiljemalt 05.12.2023.

13.12.2023 saab Tarbija seadme tagasi.

14.12.2023 Tarbija teavitab müüjat, et jahvataja endiselt ei tööta korrektselt - masin jahvatab kohvioad jämedalt ja kohv tuleb hele.

Kaupleja andis juhiseid seadme reguleerimiseks, kuid sellest ei olnud Tarbijale abi.

15.12.2023 avaldas Tarbija soovi lepingust taganemiseks.

19.12.2023 Tarbija tagastab seadme Kauplejale

28.12.2023 saab Tarbija kauba tagasi. Seadmega on pandud kaasa vale pressija ehk tamper.

30.12.2023 Tarbija teavitab müüjat, et lisaks valele tamperile on masina küljest puudu tamperit kinni hoidev magnet. Jahvataja ei tööta. Tarbija avaldab soovi lepingust taganemisest.

Tarbijal on video 29.12.2023 jahvataja mittetöötamise kohta.

03.01.2024 viis Tarbija masina tagasi kauplusesse.

25.01.2024 teatas Kaupleja, et seadmel ei ole viga tuvastatud.

Tarbija soovis lepingust taganeda.

Kaupleja ei ole lepingust taganemise nõus.

Kaupleja seisukoht:

Klient avaldas soovi lepingust taganemiseks kirjalikult 30.12.2023. Masin asus kliendi valduses ning otsuse tegemiseks oli meil vajalik esmalt masin üle kontrollida. Meie tehnikud testisid masinat pikalt ja põhjalikult ning ühtegi viga ei avaldunud. Kuna masin ei vajanud remonti, siis ei saanud ka taotlust rahuldada.

25.01.2024 soovisime masinat kliendile kulleriga tagasi saata, aga klient keeldus masinat vastu võtmast.

Oleme saatnud kliendile tõestuseks video, kus on näha, et masin töötab korrektselt. Jahvatamisega probleemi ei esine, tamper püsib magnetiga ilusti oma pesas. Töökorras masina maha kandmiseks ja raha tagastamiseks ei ole alust. Video töötavast masinast ning remonditöö akt tehniku poolse hinnanguga lisatud manuses. Klient on endiselt oodatud oma masinale järgi.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele. Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu

hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinnarahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingualusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplajalt kohvimasina.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas ostjal on õigus lepingust taganeda. Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplajat puudustest teavitada (RKO 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas kauplajat puudustest.

Kaupleja parandas toodet mitmel korral. Asjas esitatud materjalidest nähtub, et tootel olid mitmel korral siiski erinevad vead ning jahvataja ei toiminud ka teisel parandamisel korrektelt. Tarbija saatis toote tagasi sooviga taganeda, kaupleja parrandas selle.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217(1) lg 2 p 1 alusel loetakse asi lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitlusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele. Lisaks eeltoodule tuleb lähtuda ka VÕS § 217(1) lg 3 p 2, mis sätestab, et asi peab olema seda liiki asjadele tavaliselt omases koguses ja omase kvaliteedi ning tavaliste toimivusomadustega, sealhulgas vastupidavuse, kasutusviisi, ühilduvuse ja turvalisuse poolest, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ning arvestades müüja enda poolt või tema nimel või tehinguahela varasemates etappides osalenud muude isikute, sealhulgas tootja poolt asja suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige reklaamimisel või märgistusel. VÕS § 218 lg 2 kohaselt tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. VÕS § 218 lg 2(2) kohaselt tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega. Materjalidest nähtub, et tarbija teavitas defektiga tootest kauplajat.

Komisjon märgib, et VÕS § 76 lg 1 kohaselt kohustus tuleb täita vastavalt seadusele või lepingule.

VÕS § 100 näeb ette, et võlasuhtest tuleneva kohustuse rikkumiseks on selle täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine. VÕS § 222 lg 1 sätestab, et kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teiste õiguskaitsevahendite kasutamisega ebamõistlikke kulusid või põhjendamatuid ebamugavusi, arvestades muu hulgas asja väärtust, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust saada lepingutingimustele vastav asi oluliste ebamugavusteta mujalt.

Asjas esitatud materjalidest nähtub, et kuna asja parandamine jäi venima ja toodet ei suudetud mitmel korral koheselt parandada, siis kaotas tarbija toote vastu huvi ning soovis lepingust

taganeda.

Arvestades asjas kogutud tõendeid, siis leiab komisjon, et tarbijal on õigus lepingust taganeda, kuna asja parandamine ei toimunud mõistliku ajajooksul ning sisuliselt on tarbijal ka õigus lepingust taganeda, kuivõrd toode oli katki.

Sarnane põhimõte on ka CESL art 111 lg-s 2, mis ütleb, et kui tarbija valib kauba mittevastavuse parandamiseks kauba parandamise või asendamise, on tal õigus kasutada teisi õiguskaitsevahendeid ainult juhul, kui kaupleja ei ole kaupa parandanud või asendanud mõistliku aja jooksul, mis ei ületa 30 päeva. Komisjon märgib, et tarbijal on õigus lepingust taganeda. Kaupleja on müügilepingut oluliselt rikkunud. VÕS § 223 lg 1 kohaselt loetakse kaupleja müügilepingut oluliselt rikkunuks muu hulgas ka siis, kui asja parandamine või asendamine ei ole võimalik või ebaõnnestub või kui müüja keeldub õigustamatult asja parandamast või asendamast või ei tee seda mõistliku aja jooksul pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist. Antud juhul kaotas tarbija huvi toote vastu, kuivõrd algupärane asja parandamine ei toiminud mõistliku ajajooksul ning tarbija avaldas ka soovi lepingust taganeda.

Tarbija on põhistanud ja tõendanud, et tal esines alus lepingust taganeda. VÕS § 189 lg 1 alusel lepingust taganemise korral võib kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/